

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Huius præcepti fauores, vel maledicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Quæ obedientia in excellenti illa perfectione esse debet, quam Apostolus commendat seruis erga suos dominos, sicut suo loco est declaratum. Et quidem filij ad eam perfectiorem obedientiam, & maiori cum amore exhibendam tenentur, quod esse filium excellit conditionem & rationem seruorum. Tertia obligatio est, filiorum seruiendi parentibus, eosque cum indigent, sustentandi: visitando eos, & eorum curam gerendo cum ægrotant; eisque in rebus omnibus necessarijs *subueniendo*, cum senes iam sunt, & pauperes. Hoc autem facientes filij, *promissiones Dei* obtinebunt, tam *temporales*, huius vitæ, quam *spirituales & æternas*, quæ per illas significantur: quod scilicet benè illis erit, ac prosperè in corpore & anima, diuque vitam protrahent in hoc sæculo, si ita illis expediet: aut, si non, in altera vita, quæ est terra viuentium in æternum. c *Nam pietas*, ait Apostolus, *ad omnia utilis est: promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futura.*

§. 1. Huius præcepti fauores, vel maledicta.

CLARIVS hæc explicat Ecclesiasticus, referens duodecim singulares fauores, quos Deus exhibet filiis huius præcepti custodibus, & maledicta, quæ eiuldem transgressoribus eueniunt. a *Iudicium* (inquit) *patris audite filii, & sic facite ut salui sitis. Deus enim honorauit patrem in filiis: & iudicium matris exquirens, firmavit in filiis. Qui diligit Deum exorabit pro peccatis, & continebit se ab illis, & in oratione dierum exaudietur. Et sicut qui thesaurizat, ita & qui honorificat matrem suam. Qui honorat patrem suum, in eum dabitur in filiis, & in die orationis suæ. Qui honorat patrem suum, vita viuet longiore: & qui obedit patri, refrigerabit matrem. Qui timet dominum honorat parentes, & quasi Dominus seruet his, qui se genuerunt. In opere & sermone, & omni patientia honora patrem tuum, ut superueniat tibi benedictio à Deo, & benedictio illius in nouissimo maneat. Benedictio patris firmat domos filiorum: maledictio autem matris eradicat fundamenta. Ne glorieris in contumelia patris tui: non enim est tibi gloria, sed confusio, gloria enim hominis ex honore patris sui, & dedecus filii pater sine honore. Filii, suscipe senectam patris tui, & non contristes illum in vita illius: & si defecerit sensu, veniam da, & ne spernas eum in virtute tua: elemosyna enim patris non erit in obliuione. Nam pro peccato matris restituetur tibi bonum, & iniustitia edificabitur tibi, & in die tribulationis commemorabitur tui: & sicut in sereno glacies soluentur peccata tua. Quam male fama est, qui derelinquit Patrem: & est maledictus a Deo qui exasperat matrem.* Omnia hæc sunt Spiritus Sancti verba, quorum veritas confirmata est multis historijs sacris, Ecclesiasticis, ac prophanis, in quibus multa referuntur prodigiosa *exempla*, quæ eueniunt: in quibus apparet, aut remunerasse Deum bonorum filiorum obedientiam, aut malorum improbitatem puniuisse. Bonorum testes sunt prosperi & felices euentus, b *Sem & Iaphet*, eod quod patris Noë nuditatem operuissent felicitas

Tr. 3.
cap. 3.

3.
Subuentio-
nem posu-
lat.

c Tim. 1. 3.

a Ecl. 3. 2.
12. Fauores
& maledi-
cta circa
honorem pa-
rentum.

Exempla
bonorum fi-
liorum.

b Gen. 6. 26.

e cap. 27. 9.
d cap. 37. 2.
e cap. 47.

c *Isaac*, ob præstitam patri suo Abraham simplicem, & ad nutum obedientiam; & patriarchæ d *Ioseph* ob amorem ac zelum, quem habuit in domum patris sui Iacob. Sed his omissis exemplis ad eò omnibus notis, vnum tantum valde memorabile adferam, quòd euenit inter Gentiles, vt refert Aristoteles in libro de mirabilibus mundi: inter quæ refert in Sicilia olim ex ignita quadam voragine igneum quendam torrentem certis temporibus prorumpere consueuisse, qui omnia vicina loca longè lateque depopulabatur: & cum quodam tempore vehementius exundaret, omnesque habitatores sese in fugam darent, senex quidam ob senilis corporis impedimentum fugere non poterat: hic videns filium vnà cum alijs properantem, illum ad se vocauit, petijtque vt in ea extrema necessitate ipsi adesset, substitit filius, & accepto in humeros patre, perrexit, lentiùs quidè paterno onere grauat: cum verò *amnis* intumesceret, diuinitus factum est, vt *medius diuideretur*, ita vt liberum transitum filio patrem gestanti relinqueret. patre igitur in tuto collocato, alios, qui præcedebant, ac celeriter fugiebant, est assecutus. Quam insignem filij erga parentem charitatem, Deus compensauit prodigiosè illum ex periculo ignis educendo, vitamque ei longam largiendo, quia ipse mortis periculo, vt patrem ab ea liberaret, sese exposuit.

Pietatis in
parentes
magna iustitias.

Improbis
vna filiorum
pauca.

Lib. de dec.
Præcept. ser.
5. de 4. Præcepto.

Capo filij
impy sit
busto.

e Pro. 30. 17.

De improbis etiam & nequam filijs plurima adferri possent exempla, qui horrendo & funesto suo interitu cæteris terrori esse possunt: taceo verò impudentem illum *Cham*, qui patri suo nudato illudit; & *Ruben*, qui ob inlignem Iacobo Patri contumeliara irrogatam, ius primogenituræ, sacerdotium, ac imperium, duplicemque hæreditatem (quæ illi, ratione primogenituræ, debebantur) amisit; & filios *Heh*, pijs parentis sui monitis nõ acquiescentes; & *Absalonem*, qui etiam in patrem rebellare ausus est: aliaque celebria, & omnibus passim nota exempla prætereo: vnum tantum hic describam, quod à S. Bonauentura refertur de filio quodam, qui splendide quotidie cum vxore sua epulabatur; pauperculum interim patrem fabis, victitare sinebat. hic pater, cum die quadam filij domum adijisset tempore, quo mensæ ille accumbebat, & caponem sibi paratum habebat: vbi autem patrem adesse comperit caponem armario includi fecit, solitum patri cibum tantum præbens. Patre itaque iam abeunte, caponem educere dum vult, in *busonem* ingentem conuersum reperit, quem in faciem & oculos insipientem auellere nulla arte aut ratione potuit, donec eius veneno infectus expiraret: Deo impiam filij in patrem crudelitatem, horrenda hac morte puniente. Vt enim benè ait Sapiens; e *oculum*, qui *subiannat patrem*, & qui *despicit partum matris suæ*, effodiant eum *corui de torrentibus*, & comedant eum *filij Aquilæ*, quasi dixerit: dignus est, qui in cruce pendens moriatur, in qua à coruis & Aquilis deuoretur & lauietur. Nominat autem his viuaces & lon-

ganas has aues, vt ex huiusmodi iustitiæ diuinæ executoribus colligatur, nihil erga parentes immo rigerum, ac nefarium, etiam hic longiori se vita priuare, quam Deus promittit legem de parentibus honorâdis seruantibus: quæ lex etiam huiusmodi punitiones & supplicia constituit. Strictè enim Hebræis olim Deus præcepit, vt *filius, qui parentes percussisset, aut maledixisset, morte moreretur*. Neque enim viuere meretur, qui tantam erga illos, à quibus vitam accepit, ingratitude ostendit: & alibi dicit: *g filium contumacè & proteruum, qui non audierit patris ac matris imperium, & ab eis coërcitus, obedire contempserit, ducent eum ad seniores ciuitatis, dicentq;: filius noster hic proteruus & contumax est, monita nostra audire contemnit, comessationibus vacat, & luxuria atque conuiuio: lapidibus eum obruet populus ciuitatis & morietur, vt vniuersus Israel audiat & pertimescat*. Denique labores, quos patres in filijs educandis sustinuerunt, continuo clamant, exiguntque vt filij ipsos ament, ac venerentur: honorem (inquit Tobias filio suo) *habebis matri tue omnibus diebus vite eius. Memor enim esse debes, quæ & quanta pericula passa sit propter te in utero suo*. Et Ecclesiasticus ait: *i honora patrem tuum, & gemis matris tue ne obliuiscaris. Memento quoniam, nisi per illos, natus non fuisses, & retribue illis, quomodo & illi tibi*: sed cum par pari referre non possis: refer saltem summum quod poteris, cum summa charitate.

Exo. 20. 15.

Deu. 21. 18.

h Tob. 4. 3.

i Eccl. 7. 29.

Qualis pater talis filius.

k Ephes. 6. 4.
l Coloss. 3. 20.

SED non expedit cælestem Apostoli Rhetoricam silentio præterire, quæ in suis Epistolis hæc monita tradens, ea inserit inter alia, quæ multum conferunt ad ea exequenda. Præmittit enim *amorem*, quo se mutuo pater & mater, tanquam probi coniuges, diligere debent; & *obedientiam*, quam vxor debet suo viro exhibere: vt vtrumque exemplo sit ipsis filiis: post ipsa verò monita, suauem ponit rationem, qua debent parentes filios suos tractare, *ne illos scilicet ad iracundiam pronocent, aut i pusillo fiant animo*: ne occasionem accipiant imminuendi, aut etiam abiiciendi reuerentiam & amorem, ac deficiendi in obedientia & subiectione debita, quæ plurimum dependet ex modo, quo à parentibus tractantur; nam si illi erga filios opere ipso ostendant se patres: filij quoq; ostendent se re ipsa tales erga ipsos.

§. II. Ex huius Præcepti obseruatione amor & concordia oriuntur.

EX eadem quoque radice amor & concordia oritur, quæ inter ipsos filios esse debet, mutuo se tanquam bonos fratres amando; & alter alteri, quod sibi metipso cuperet, optando: vt naturali sanguinis amori supernaturalis amor Christi adiungatur, qui illum comiterur, moderetur, ac perficiat: ne ad extrema excessus aut defectus declinet, quæ veram cha-